

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาตัวแปรด้าน ส่วนตัวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตร์ บัณฑิตของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนหลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนกลาง ที่มีสถานภาพการเป็นนักศึกษา ประจำภาค 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 61,579 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนหลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนกลาง ที่ลงทะเบียนเรียน ภาค 1 ปี การศึกษา 2554 ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95 % ขนาดประชากร 61,579 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970, pp 607-610) ได้จำนวนทั้งสิ้น 378 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว เช่น เพศ อายุ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ความสัทธิศาสตร์ต่อสถาบันที่ศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งศึกษาวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อวัดแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
2. ด้านความคาดหวังของนักศึกษา
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านความตั้งใจส่วนตัว
5. ด้านความคาดหวังด้านอาชีพ

เกณฑ์ในการให้คะแนน

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือค่า IOC

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขและปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวก จึงถือว่าใช้ได้ จึงนำข้อคำถามที่เลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

6. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาภายในห้องเรียนที่มีการบรรยายวิชา LW หรือ LA ด้วยตนเอง ภายในเวลา 1 วัน คือ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	คะแนน	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

3. ทดสอบสมมติฐานที่ว่า นักศึกษาที่มีตัวแปรด้านส่วนตัวที่เป็นเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t -test)

4. ทดสอบสมมติฐานที่ว่า นักศึกษาที่มีตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe' method)

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ